

[Undervisningsministeren]

fald den ene elevorganisation har set positivt også på de sidste tilføjelser.

For et år siden var der nogle, der ganske vist urimeligt, men alligevel sagde, at der var for meget supermarked i det, vi sad med, der var for få bindinger. Denne anklage kan man rolig sige man ikke længere kan komme med. Nu er der virkelig kommet nogle bindinger. Nogle kan mene for mange, og jeg tror, fremtidens elever vil mene, at der er lidt for mange bindinger, men det må man jo så drøfte. Det vil jo stadig være muligt at lave forsøg, og så må vi jo se, hvordan det går, hvis der er nogle, der vil forsøge sig uden nogle af disse bindinger.

Jeg er tilfreds. Regeringen er tilfreds. Vi synes, at det, vi står med i dag, er bedre end det, vi stod med for et år siden, og det afgørende er, at vi har kunnet blive enige om noget, der er let forståeligt og klart. Arbejdet har i virkeligheden været afsluttet allerede i flere måneder. Udvalg er gået i gang, alle ved, hvordan fremtidens gymnasium ser ud, og det tror jeg i virkeligheden har skabt en lettelse i hele gymnasieverdenen.

Hvis man tager hr. Korneliusens 10 punkter, så er det let at påvise, hvordan den reform, vi nu vedtager, også efter hans mening trækker i den rigtige retning på langt de fleste af punkterne.

Hvis man ser på, hvad hr. Riishøj har sagt ved forskellige lejligheder, så er det jo i virkeligheden noget nyt, at han her i dag pludselig tilslutter sig Socialdemokratiets indvendinger; han er tidligere kommet med nogle ganske andre meldinger. Det hænger nok lidt sammen med, at Gymnasieskolernes Lærereforening vel har haft svært ved at skjule, at de ser med tilfredshed på de ændringer, der er kommet ind. De skaber nemlig lidt større tryk for lærerne, men til gengæld lidt færre valgmuligheder for eleverne. Det er vel rent ud sagt det, der er sket, og det kan der godt være megen rimelighed i; det står regeringen i hvert fald fuldt ud bag.

Så jeg vil fastholde påstanden, at selv om bredden ikke viser sig i antallet af grønne knapper på tavlen nu om lidt, så er bredden klart demonstreret for det første i de stærkt uklare ting, der siges af dem, der vil stemme imod. For det andet i, at vi for et år siden var lige ved at få en meget stor enighed omkring noget, der ligner dette her på en række punkter. Og for det tredje i, at der jo i reali-

teten ikke har været nogen gymnasiedebat de sidste 3-4 måneder. Hvorfor? Fordi hele gymnasieverdenen lige siden nytår har regnet med, at denne sag nu var afgjort for mange år frem i tiden. Det er nemlig det, der er sandheden.

Riishøj (SF):

Jeg skal kun kort sige til undervisningsministeren, at jeg da også er ked af, at vores landsmøde ikke vedtog et uddannelsesprogram. Men noget, vi var enige om, var gymnasiet. Der var ikke nogen forskellige meninger.

Når undervisningsministeren siger, at vi har haft forskellige holdninger, så er det altså ikke rigtigt. De ting, vi har lagt vægt på skulle ind i en gymnasiereform, er de elementer, jeg nævnte her. Det har været politikken hele tiden.

Som jeg nævnte i begyndelsen – undervisningsministeren hørte vist ikke efter – er vi altså i SF enige om gymnasiet, men der er beklageligvis nogle ting, vi ikke er enige om. Men dem må vi så se at få løst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 64 stemmer (KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 52 (S, SF og VS).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om kvinderepræsentation i visse bestyrelser, fonde og lignende.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsat 30/1 87. Første behandling 6/3 87. Betænkning 19/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 114 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af et bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 13/11 86. Første behandling 4/12 86. Betænkning 7/5 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Med disse ændringsforslag og med den endelige afstemning, vi om et øjeblik skal gå til, får Danmark endelig et bioteknologisk tigerspring, og det er sandelig også på tide.

De ændringsforslag, vi skal stemme om, betyder en væsentlig ændring af det forslag, som undervisningsministeren fremsatte i efteråret. Der er sket en opstramning og en styrkelse af grundforskningen, og det er virkelig nødvendigt. Alle signaler, alle røde og grønne og gule lamper fortæller os, at det er grundforskningen, der skal styrkes, hvis vi ønsker at kunne noget mere på det bioteknologiske område ligesom på en lang række andre områder.

Derudover er der sket en opstramning af det afsnit, der handler om teknologivurdering og spørgsmålet om oplysning og debat.

Der vil blive afsat nogle flere penge, og der er sågar en løfteparagraf om, at der hen ad vejen de næste par år vil blive afsat endnu flere penge.

Også dette punkt er fantastisk væsentligt, for ved utallige møder rundt omkring i landet, som de af os, der tager møder om dette område har deltaget i, har vi oplevet, i hvor høj grad forsamlinger fra tid til anden er skræmt fra vid og sans ved tanken om diverse fantasidyr og manipulationer på den ene og den anden måde i forhold til både mennesker og dyr. Der står direkte i programmet, at genetisk manipulation med mennesker og højerestående dyr ikke vil kunne lade sig gøre med penge fra dette program. Det er en væsentlig og en god ændring, som er kommet frem, bl.a. fordi vi har haft tid til at diskutere tingene.

Det tredje ændringsforslag drejer sig om, at der skal laves en midtvejsevaluering, og i dette punkt loves det faktisk, at vi skal diskutere, hvorvidt de penge, der nu gives til dette program, senere vil kunne indgå som faste bevillinger til de forskningsinstitutioner, som tager en tørn med bioteknologien, og det vil sige, at vi kan sige til de mennesker, der nu beskæftiger sig med sagen og kaster sig ind i at gøre noget på dette område, at det ikke vil være sådan, at tingene uden videre falder væk om 4 år; der ligger faktisk et klart løfte om at tage op, hvordan man kan videreføre nogle af de ting, som er blevet sat i gang, noget af den forskning, som er blevet initieret via dette program. Det er meget udmærket, og det falder smukt i tråd med, at det netop er et grundforskningsprogram.

Forslaget har haft en lang og sej vej igennem Folketinget, og jeg skal ikke sige, det er Socialdemokratiet, der har sinket det. Vi fremlagde faktisk allerede for et år siden et program, som man på sin vis godt kunne have vedtaget. Det gjorde man altså ikke, og nu står vi så et år efter og har penge til de mennesker, som nok står og er meget sultne efter dem.

En af de ændringer, der er indeholdt i det her, er, at der ikke alene skal gives penge til såkaldte centre – og centre skal ikke forstås som bygninger, det er ikke nye mursten, det er ikke nye imperier, vi skal bygge op – men der skal også kunne gives penge til enkelte institutter. Der skal også kunne gives penge til områder, som er af samfundsmæssig be-